

Stanley prozkoumával místo činu. Pana Franklina právě nakládali do záchranky. Na chodníku před rozbitou výlohou se povalovaly skleněné střepty. Výrazné otisky pneumatik vedly silnicí před nimi. Stanley otevřel Gertiin notes. „Potřebuju to vidět černé na bílém. Pomáhá mi to v přemýšlení.“

„Je jasné jako facka, k čemu tady došlo,“ řekl Felix. „Vetřelci. Starý Franklin má jen kliku, že šli po Claymorském diamantu, a ne po něm.“

Strážník Evans obrátil oči v sloup. „Pochopitelně.“

„Oukej,“ prohlásil Stanley. „Budu hádat. Podle toho, co vidím, byl pan Franklin uvnitř, když ke krádeži došlo, a stavěl se na odpor. Ale rvačku prohrál. Střepty na ulici značí, že výlohu někdo rozbil zevnitř. A podle otisků pneumatik zloděj naskočil do auta a rychle odtud frknul.“

Strážníku Evansovi se ústa zkrivila do polovičného úšklebku. „To není špatné. No, myslím, že nic neprozradím, když jen doplním pár věcí. Za deset minut už to stejně budou vědět všichni, jak tak koukám na tu přenosovou dodávku televizního zpravodajství, co tu právě zastavila.“

Evans se podíval do svých poznámek. „Podle tvrzení pana Franklina do jeho obchodu chvíli před zavřením vstoupil muž, běloch okolo pětadvaceti, jménem Christopher Anderson. Mezi muži vypukla hádka. Pak pan Anderson vzal do ruky...“ obrátil stránku notesu, „...těžítka a praštil